

[Fraenkel.]

Og hvordan nu saa end dette Valg falder ud, er det mit inderligste Ønske for denne Rigsdag, naar den igen samles, at den maa kunne forstaa Sandheden af, hvad jeg har udtalt her, at den maa erkende, at saaledes og ikke anderledes ligger Forholdene.

Og hvis De vil spørge mig, hvad Ret jeg har til med en saa stor Sikkerhed at sige dette, saa vil jeg svare, at nogen Ret har jeg dertil. For hvad der vilde komme, har jeg sagt allerede i 1914, og jeg har sagt det i 1916 — De kan blot se efter i Pjeecen „Krigen og derefter“ —, jeg har sagt det Aar efter Aar, akkurat det samme, og Udviklingen har Aar efter Aar vist, at jeg havde Ret. Jeg siger dette, ikke for paa nogen Maade at fremhæve en Fortjeneste hos mig, thi der er Folk her, der er baade klogere end jeg og ved mere end jeg. Det hele beror paa, at jeg fra første Færd af har haft en rigtig Indstilling. Og det er nødvendigt, ellers kommer man aldrig nogen Sinde til det rigtige Resultat.

Det er mit inderlige Ønske for Rigsdagen, at den, naar den igen træder sammen, vil behandle disse Spørgsmaal, af hvilke Fred og Ro i Landet afhænger, og af hvilke hele Landets Velfærd afhænger, ud fra dette Synspunkt. Gør De det, er det virkelig blevet Kød og Blod i Dem, saa vil De ogsaa komme til Enighed om Midlerne.

Madsen-Mygdal: Jeg skal bestræbe mig for at imødekomme Formandens Opfordring og fatte mig i størst mulig Korthed, men der er dog enkelte Bemærkninger, jeg ønsker at gøre til de Taler, der er holdt her, siden jeg sidst havde Ordet.

Til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der var saa bekymret for, hvad der skulde ske, naar Venstre og Konservative efter Valget faar Flertal her i Tinget, skal jeg sige, at jeg tror, det ærede Medlem hellere bør overlade det til dem, som det angaar.

Hvilke Muligheder der i øvrigt foreligger efter Valget, er det vistnok vanskeligt at forudsige. Jeg ved ikke, om der er nogen her til Stede, der tør staa op og sige, hvorledes Valgenes Resultat bliver. Jeg ønsker ikke at optræde som Spaamand, men saa meget kan jeg sige, at en saadan Tur ud i det blaa, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen og hans Parti har kørt med deres Vælgere, ønsker vi i alt Fald ikke at opføre med vore Vælgere.

Det ærede Medlem kan ikke have glemt, at før sidste Valg stod de radikale Kandidater og forsikrede deres Vælgere, at hvordan end Valget faldt ud, vilde dette Parti ikke gaa i Ministerium sammen med Socialdemokratiet. Men ikke saa snart var Valget overstaaet, og de to Partier havde opnaaet et Flertal her i Tinget paa 2 Medlemmer over 75, saa var de Radikale i Ministeriet, og da der skulde gives en Forklaring paa det, fik vi den Forklaring, at de var der for at forhindre, at denne Regering gik ind paa Toldbeskyttelsesvejen, og saa for at forfølge det store Maal, at Muligheden for en Opløsning af Landstinget, som Grundloven anviser, til sin Tid kunde blive anvendt.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har lagt Mærke til, hvorledes det i de sidste Uger er gaaet med de to Ting, som det radikale Parti skulde passe paa. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal have Bekymringer for os. Det ærede Medlem faar vist tilstrækkeligt med at forklare sine egne Vælgere, hvordan der er kørt rundt med dem, og hvordan det er gaaet til, at det radikale Parti nu staar fuldkommen ribbet for alt, hvad der har med et politisk Program og en selvstændig Politik at gøre, fordi det alt sammen er ofret paa Socialismens og Fagforeningspolitikens Alter.

Den højtærede Statsminister var aabenbart allerede i Valgstemning. Det kan ikke undre, naar han nu i Uger konsekvent og maalbevidst har arbejdet med det Maal for Øje at kunne udskrive Valg til Folketinget og i den Hensigt har dynget det ene Ultimatum paa det andet overfor Oppositionen og overfor Landstinget, saa er det ikke saa mærkeligt, at han allerede er i Valgstemning.

Den højtærede Minister sagde, at han ønskede ikke at aflægge nogen Generalprøve her. Jeg synes, det gik rigtig godt med den Generalprøve, som den højtærede Statsminister opførte. Ministeren holdt ikke af, at man sagde, at Regeringen vilde løbe fra sit Ansvar, men det var blot det, at Vælgernes skulde spørges. Ja, men det bliver meget svært at faa Vælgerne til at forstaa, hvad der saa er Grunden til dette Valg. For hvis det skulde gaa saaledes — hvad der maaske ikke er mega Sandsynlighed for —, men hvis man tænker sig, at Resultatet blev saaledes, at det virkelig lykkedes Regeringen at opretholde det beskedne Flertal, den har for Øjeblikket, hvad vilde der saa være opnaaet for Regeringen? Naar den kommer tilbage fra Valget, staar den med det samme Landsting, og den bliver nødt